

ledes Flertallet stillede Kompromisforslag, hvorledes dette til en Begyndelse vandt ret god Tilslutning i Mindretallet, men saa skete der pludselig en Vending hos Mindretallet o. s. v. Altsammen noget, som slet ikke kommer os ved herinde, og altsammen noget, det ærede Medlem slet ikke kan vide noget tilforladeligt om. Thi den Art Sager forhandles jo for lukkede Døre, og ethvert Medlem føler og maa føle sig forpligtet til ikke at sladre om saadanne Forhandlinger. Hvad der mulig kommer ud bagefter om Forhandlingen for lukkede Døre, er derfor kun Gætteværk og Trappesnak; fra første Haand kan ingen vide noget. Derimod er der noget fra „bag Kulisserne“, som det ærede Medlem fremførte, og som jeg nødvendig maa drage frem, saa meget mere som dette jo var det ærede Medlems eneste Argument for det „himmelraabende“.

Som ærede Medlemmer maaske ville erindre, hedder det i Byraadets Erklæring om Ansøgerne, at „naar Jørgensen ikke er medtagen af Flertallet, skyldes dette ikke nogen Tvivl om, hvorvidt han maatte egne sig til Overlærer ved det kommunale Skolevæsen, men kun den Formening, at han vil egne sig bedre til at ansættes som Overlærer“ o. s. v. Nu stod det ærede Medlem frem og sagde, at dette er „Flertallet eller Medlemmer af Flertallet ganske ukendt“, „Flertallet har ikke anet det mindste derom.“ Ja, havde det ærede Medlem præsenteret en Erklæring fra de 10 Medlemmer, en Erklæring med de 10 Medlemmers Navne under, om at de ikke havde anet det mindste om den af Borgmesteren paa deres Vegne afgivne Erklæring, havde Sagen været i Orden for saa vidt, naturligvis kun for saa vidt. Men det ærede Medlem maa ikke forlange, at nogen skal tage denne Paastand for gode Varer, naar Beviset ganske mangler. Her staar jeg med Indberetningen til Ministeriet, underskrevet af Formanden for Aalborg Byraad, Borgmester Bornemann, en Indberetning, der lyder: Flertallet, 10 Medlemmer, vedtog at foreslaa — saa nævnes, hvilke det er; derefter berettes, hvem Mindretallet foreslaar, og derefter hedder det: „At Lærer Jørgensen ikke er medtagen af Flertallet, skyldes ikke nogen Tvivl om“ o. s. v., det, som jeg læste op før. Det er ikke, hvad det ærede Medlem fortalte os, en Skrivelse; der ledsagede Indstillingen. Nej, det er den af Byraadet ved dets Formand afgivne Beretning over den foretagne Behandling af Sagen, det er Indstillingen. Her er det virkelig ikke

nok, at det ærede Medlem vil fortælle os, at denne Indberetning er falsk, at Borgmesteren her har afgivet en Erklæring, som Flertallet ikke aner og ikke vedkender sig. Thi en saadan Paastand har paa Forhaand al Formodning mod sig og maa derfor, til det modsatte bevises — bevises ved Erklæring fra de 10 Mænd —, anses som ganske ubeføjet, som en ganske ubeføjet Beskyldning mod Borgmesteren for i en tjenstlig Indberetning og i Embeds Medfør at have afgivet til Ministeriet en urigtig og uhjemlet Erklæring i den Sag, hvorom Byraadets Betænkning var æsket. For at jeg skulde tro det, skal der mere til end en blot Paastand af det ærede Medlem.

Men om det nu ogsaa skulde være sandt, om Borgmesterens til Ministeriet indgivne Indberetning, om Flertallets — Borgmesterens gode Meningsfællers — Standpunkt er afgivet uden Flertallets Vidende og endog er stridende mod dets Villie og stridende mod dets Opfattelse, hvad angaar det saa mig i denne Sag? Det bliver en Sag mellem de vedkommende Byraadsmedlemmer og Byraadets Formand. Det bliver et Mellemværende mellem dem, ligesom Sagen i Øjeblikket er et Mellemværende mellem det ærede Medlem og Borgmester Bornemann. Men den Maade, hvorpaa det ærede Medlem anvendte denne sin hidtil ganske ubeviste Paastand om, at Borgmesterens Erklæring er fejlagtig og stridende mod Sandheden, den Maade, siger jeg, hvorpaa det ærede Medlem anvendte sin Paastand overfor mig, tillader jeg mig at kalde utilbørlig. Jeg har hidtil afholdt mig fra alle stærke Ord, men mildere Ord kunne ikke bruges i dette Tilfælde. Det ærede Medlem udtalte Spalte 836 i Rigsdagstidenden: „Altsaa Flertallet har ikke med et eneste Ord nævnet, at det ikke nærede nogen Tvivl om Jørgensens Evner til at være Overlærer ved Aalborg Skolevæsen“. Jeg læser op af Byraadets Indstilling: „At Lærer Jørgensen ikke er medtagen af Flertallet, skyldes ikke nogen Tvivl om, hvorvidt han maatte egne sig til at være Overlærer“. Det ærede Medlem siger Spalte 837: „Men dernæst har Flertallet jo ikke i sin Indstilling til Ministeriet sagt et eneste Ord af det, som Ministeren anfører“. Jeg erindrer om det nys oplæste og lader ærede Medlemmer selv dømme i denne Sag. Og længere fremme paa samme Spalte siger det ærede Medlem: „og hvad det, der staar i Resolutionen, angaar, er denne Udtalelse, at Grunden til, at Jørgen-